

GRØNLANDS POSTVÆSEN

Af fuldmægtig *Jens Fynbo*

Det grønlandske postvæsen oprettedes i praksis på det tidspunkt, da Hans Egede landede i Grønland, idet han for at få sin egen pøst ekspederet, måtte nedsætte sig som landets første postekspedient. Hvorledes Grønlands postvæsen derefter udviklede sig efterhånden som nye pladser blev beboet, fortaber sig i fortiden. Men de forskellige institutioner, som gennem tiderne har ledet forsyningstjenesten og produktionen i Grønland, har været nødsaget til - sammen med varetagelsen af de forskellige andre funktioner - at ekspedere den sparsomme post, der dels kom til Grønland og dels blev afsendt fra Grønland. For begge kategoriers vedkommende er det ganske afgjort, at postudvekslingens omfang indtil det tyvende århundrede i alt væsentligt var afhængigt af tilflytternes antal, og hensynet til den private post var stærkt begrænset - det var „Direktoratet“s breve - eller særlige begivenheder - der var det bestemmende for hastigheden i postens fremsendelse indenfor Grønland.

Den første - og grundlæggende - officielle meddelelse om postens ekspedition i Grønland lader ingen tvivl tilbage herom. Denne bekendtgørelse finder vi i instruks af 2. januar 1873, hvis § 55 lyder som følger:

„Regelmæssige poster sendes 3 gange årligt: om vinteren eller foråret, om sommeren og om efteråret, afgang- og afventningstiderne bestemmer inspektørerne.

Uden særlig ordre fra inspektøren sendes i reglen ekspresser i følgende tilfælde:

1. Med breve fra Styrelsen

.....

3. om overbetjentes dødsfald

4. om lægehjælp i vigtige tilfælde efter de derom gældende regler,

5. når . . . andre ganske uventede omstændigheder måtte nødvendiggøre enten forholdsregler fra inspektørens side, eller en eller anden hjælp ved en anden koloni, hvis tiden ikke tillader at afvente inspektørens bestemmelser,

6. i Handelens nødvendige anliggender til og fra udstedsbestyrerne i distriktet.

På brevlisten til ekspressen anføres ikke alene afsenderens navn, men også forklaring om anledningen til posten, især når den skal sendes langt, og når det er usikkert, om den kan nå sin bestemmelse i rette tid. Forsåvidt kolonibestyrerne på mellemstationerne under sådanne omstændigheder måtte finde postens videre befordring afgjort utilrådelig, bør de indtil videre lade den afvente lejlighed. Ved

anførelsen af udgifterne for en ekspresse, der er udgået fra en anden koloni, tilføjes derfor ikke alene, at der var forlangt ekspresse for brevene, men også, af hvad grund ekspresen var forlangt.

Til mindre forsendelse, navnlig indenfor selve koloniens distrikt, anvendes kun en postkajak, til vigtigere og længere afstande altid to . . .“

I tilslutning til denne instruks er der givet en række nærmere detaljerede regler om, i hvilken udstrækning det kan tillades at etablere særlige postforbindelser indenfor Grønland.

Hvad sparsommelighed angår, har tiden ikke forandret sig for Grønlands postvæsen, men hensynet til publikum vejer i dag betydeligt stærkere end i 1873 og i en sådan grad, at det sætter sit præg på postvæsenets økonomi.

Selvom Grønlands postvæsen ved den nævnte instruks gik ind i sit officielle afsnit, var der dog ikke udgivet egentlige grønlandske frimærker. Befordringen mellem Grønland og Danmark og vice versa skete uden beregning, indtil man den 25. april 1905 ved en skrivelse fra Direktoratet for Styrelsen af kolonierne i Grønland indførte betaling af pakkeporto.

I tilslutning hertil indførtes særlige portomærker til frankering af pakkerne. Disse mærker kom i brug første gang i 1906 i værdien 10, 5 og 1 øre. Fra 1915 udsendtes endvidere portomærker i værdien 20, 15 og 2 øre, og i 1930 udkom værdien 300, 100 og 70 øre. Tegningen af disse mærker udførtes af kunstmaleren Gerh. Heilmann.

Benyttelsen af portomærker var dog begrænset til strækningen København-Grønland og retur, idet de nye portomærker ikke var et anerkendt frigørelsesmiddel indenfor det danske postvæsens område. Der skulle således betales porto 2 gange, dels ved det danske postvæsen, dels ved det grønlandske postvæsen. Det kan måske have sin interesse at konstatere, at det grønlandske postvæsen den nævnte dato i 1905 fremhævede sin eneret til at varetage postbesørgelsen mellem Danmark og Grønland. Denne historiske erklæring lyder som følger:

„Ved modtagelsen i Grønland af pakker, bestemte til forsendelse til Danmark, . . . er kolonibestyreren pligtig at veje hver enkelt pakke og drage omsorg for, at . . . porto indbetales kontant til ham af afsenderen.

Ophævelsen af den portofri forsendelse fra Grønland af pakker . . . gælder for alle pakkeforsendelser, hvad enten de foregår med Direktoratets eller andre skibe, således også pakkeforsendelser over Ivigtut, der indleveres til eller ekspederes af den derværende kontrollør. Undtagne herfra ere alle forsendelser til Direktoratet og andre autoriteter i Danmark, hvilke pakkeforsendelser kunne foregå uden erlæggelse af porto.

Som følge af den ophævede portofrihed for pakkeforsendelser kan det ikke tillades embedsmænd og betjente eller andre rejsende på deres rejser til eller fra Grønland at medtage pakker til fremmede adressater, uden at der for disse pakker er betalt den anordnede porto.



Fire af de i tiden 1906-1930 udgivne pakke-porto mærker.

Til hver af kolonierne i Grønland samt til kontrolløren ved Ivigtut vil der blive udsendt et antal mærker til påklæbning . . . som kvittering for at portoer er erlagt. Disse mærker ville på sædvanlig måde være at tage til indtægt i vedkommende kolonis regnskab.“

Samtidig med udgivelsen af portomærker overvejedes muligheden af at indføre en brevporto. Sagen blev forelagt det danske postvæsen, men blev henlagt igen, idet indførelse af et sådant frigørelsesmiddel fra Grønland, som skulle dække befordringen helt ud til adressaten hvorsomhelst i verden, blev udlagt som en krænkelse af det danske postvæsens eneret til postbesørgelse. Der gik yderligere 33 år, før det grønlandske postvæsen blev anerkendt og grønlandsk brevporto indført.

Selvom Grønland havde kolonistatus indtil 1953, kan man dog ikke sige, at udviklingen på nogen måde var stagneret, hvilket følgende statistik over den udsendte postmængde viser:

1920	udsendtes til Grønland ca.	6000	brevforsendelser +	1700	pakker.
1930	—	—	—	14000	— + 3800 —
1938	—	—	—	30000	— + 4000 —

For at skabe baggrund for et egentligt Grønlands postvæsen og få et sådant postvæsens frimærker anerkendt som frigørelsesmiddel overalt på kloden søgte Grønlands Styrelse i 1936 gennem det danske postvæsen om optagelse i verdenspostunionen, som hørende under det danske postvæsen i sin egenskab af dansk koloni, og man modtog i juli 1937 meddelelse om, at det herom stillede forslag var blevet vedtaget, hvorved Grønlands postvæsen nu var et selvstændigt led i denne verdensomspændende union.

Den 17. september 1938 kunne Statsministeriet, hvorunder Grønlands Styrelse henhørte, udsende følgende bekendtgørelse angående postforbindelsen mellem Grønland og Danmark samt udlandet:

- „1. Fra nærværende Bekendtgørelses Ikrafttræden at regne skal Post, der ved Grønlands Styrelses Foranstaltning forsendes fra Grønland til Danmark og Udlandet, frankeres med grønlandske Frimærker.

2. Grønlands Styrelse har Eneret til Befordring af Post mellem Grønland og Danmark (Udlandet) efter tilsvarende Regler, som de for det danske Postvæsen gældende.
Det skal dog indtil videre være tilladt, at Post fra Østkysten med Undtagelse af Angmagsalik og Scoresbysund Distrikter hjemsendes som hidtil.
3. Taksterne for Postforsendelsen fra Grønland til Danmark fastsættes af Grønlands Styrelse. For Taksterne for Postforsendelse fra Grønland til Udlandet gælder de samme Regler som for Danmarks Vedkommende.
4. Der oprettes ved Styrelsens Foranstaltning i Grønland Poststationer, gennem hvilke Posten til Danmark og Udlandet ekspederes, og gennem hvilke Frimærkesalget sker.
De nærmere Bestemmelser angaaende Forretningsgangen paa disse Stationer m. v. fastsættes af Styrelsen i en Instruks.
5. Nærværende Bekendtgørelse træder i Kraft umiddelbart efter Afgangen af sidste Postlejlighed fra Grønland til Danmark i 1938.
For Østgrønlands og Thules Vedkommende træder den dog først i Kraft efter sidste Postlejligheds Afgang i 1939.

og i tilslutning hertil udsendtes samme dato cirkulære om oprettelsen af 20 poststationer samt instruks for disse poststationers virksomhed og nærmere beskrivelse af poststationernes ansvar med hensyn til frankering, forsendelsernes tilladte format m. m. Samtidig med denne nyordning udsendte Grønlands Styrelse de første egentlige grønlandske frimærker, som var gyldige til frankering af alle postforsendelser fra Grønland til hele den øvrige verden.

Disse blev i første omgang udgivet i følgende værdier: 1 øre grå, 5 øre rødbrun, 7 øre gulgrøn, 10 øre violet og 15 øre rød, alle med motiv Kong Christian X i gallauniform som general, samt 30 øre blå, 1 kr. gulbrun, begge med isbjørnemotiv.

Med oprettelsen af et selvstændigt grønlandsk postvæsen gik man ind for en udvikling, for hvilken målet måtte være at opnå en effektivitet indenfor Grønlands postvæsen, der kunne tåle at sammenlignes med det danske postvæsen, selvom „de særlige grønlandske forhold“ må tages i betragtning. Eksistensen af disse „særlige forhold“ er blevet benægtet, men man har dog ikke kunnet eliminere disse til dato, bl. a. må man hvert år finde sig i, at vinteren lukker for normal trafik ad Grønlands hovedvej - søvejen.

Krigsårene bremsede denne udvikling. Man må sige, at det grønlandske postvæsen ikke undergik nogen større udvikling indtil slutningen af 1940'erne, da krigens virkninger til dels var ved at være overstået, og man havde muligheder for at bedømme den hidtil skete udvikling og samtidig få et begreb om udviklingen fremover. Det bør nævnes, at man under krigen - til dækning af behovet - måtte lade et mindre parti frimærker fremstille i Amerika til supplerung af den beholdning, der var i Grønland ved krigens udbrud. Ved krigens afslutning blev restbeholdningen af denne serie på 9 mærker forsynet med overtryk „Danmark befriet 5. maj 1945“. Oplaget af de overtrykte mærker var meget ringe, pålydende



Grønlands første egentlige frimærker. 1938-udgaven.

var på en serie 8 kr. 68 øre, men prisen er i dag ca. 100,00 for de 9 værdier. Der- til kommer, at de 6 værdier fra 10 øre til 5 kr. findes med både blå og rødt over- tryk. Dette overtryk blev også foretaget i Amerika, antagelig i huj og hast, og en del af værdierne er fremkommet med omvendt overtryk. Sidstnævnte mærker handles i dag til ca. 300 kr. pr. stk.

På grund af prisudviklingen måtte man i 1946 udgive 2 nye værdier i serien fra 1938, nemlig 20 øre rød af Christian X-typen og 40 øre blå i isbjørnemotivet.

Tronskiftet i 1947 bevirkede, at man i henhold til den gældende praksis måtte udgive en serie nye frimærker. Denne serie udkom 15. november 1950 og under hensyntagen til de hidtil skete portoforhøjelser blev denne serie udgivet i følgende værdier: 1 øre grønsort, 5 øre brunrød, 10 øre grøn, 15 øre violet, 25 øre rød, alle med motiv Frederik IX. - 50 øre blå, 1 kr. brun, 2 kr. rød, alle med motiv ishavsskib.

Denne serie er senere suppleret med et frimærke til frankering af breve til al- mindelig landsporto. Dette frimærke, som udkom i 1953, er i værdien 30 øre, blå med motiv Frederik IX.

Ved udgivelsen af denne serie konstateredes det, at interessen for grønlandske frimærker i filatelistkredse var steget ganske betydeligt siden 1938.

Selvom det personale, der har taget sig af posten i Grønland, i tidens løb har udført et stort og fortjenstfuldt arbejde, er postbesørgelsen selvfølgelig altid blevet kritiseret. Vanskelighederne er uhyre i Grønland med de enorme afstande, hvor en fejlekspedition kan bevirke, at en forsendelse forsinkes op til næsten et år, og mulighederne for at etablere en førsteklases postekspedition er begrænsede, de fleste steder væsentlig forårsaget af det svage økonomiske grundlag, hvorpå Grøn- lands postvæsen ligger, og det ringe antal mennesker, det drejer sig om at betjene navnlig ved udstederne og bopladserne. Posten, som afsendes mellem byer og

udsteder i Grønland, er portofri den dag i dag, men staten har desuagtet påtaget sig pligten til at tage sig af postbesørgelsen.

Uanset hvor meget der sættes ind på at forbedre et system, så er det til syvende og sidst det personale, der passer arbejdet i det daglige, som har den afgørende indflydelse på systemets effektivitet.

Det grønlandske postvæsens opgaver varetages af personale, som har mange andre opgaver, men alligevel er der taget vidtgående hensyn til postens behandling, og dog er der rejst en - i visse tilfælde berettiget - kritik af forholdene. I 1950 har det grønlandske landsråd påpeget eksempler på, at posten er kommet meget sent frem til de forskellige pladser, og i 1951 er der i landsrådet fremsat forslag om en forbedring af postbefordringen i Grønland. Forslagsstilleren, tidligere efterskoleforstander Fr. Nielsen (den nye programleder for Grønlands radio), fremsatte forslag om en postordning for selve Grønland og opstillede 3 muligheder, nemlig:

1. Udarbejdelse af postliste.
2. Indførelse af anbefalede breve og pakker.
3. Indførelse af frimærker.

På foranledning af denne drøftelse i landsrådet blev det besluttet at få en sagkyndig bedømmelse af forholdet, og der blev derfor truffet aftale med det danske postvæsen om at lade daværende overassistent H. B. Mondrup fra generaldirektoratet udrejse til Grønland for at bese forholdene de flest mulige steder og efter hjemkomsten aflægge rapport og eventuelt forslag til nyordning. Denne rejse fandt sted i 1952.

År 1952 er i anden henseende et mærkeår for Grønlands postvæsen og indenfor Grønlands historie.

Den i november 1948 nedsatte kommission til gennemgang af de grønlandske problemer, som i 1949 blev suppleret med medlemmer fra Grønland, afgav i 1950 en omfangsrig betænkning. Resultatet af denne betænkning blev for postvæsenets vedkommende det, at forsyningstjenesten blev udskilt fra de egentlige administrative og sociale opgaver i Grønland, der blev henlagt under et departement, Grønlandsdepartementet, og Den kongelige grønlandske Handel fik pålagt opgaven med at forbedre og udvikle erhvervet og forsyningstjenesten, herunder besejlingen, og endvidere blev Grønlands postvæsen underlagt Handelen. Denne placering af postvæsenet er vedtaget udfra den betragtning, at det er nødvendigt, at Grønlands postvæsen drives i nøje tilknytning til den organisation, som løser transportopgaverne til og fra Grønland og ikke mindst de talrige opgaver af denne art, som skal løses internt i Grønland.

Ved lov af 27. maj 1950 er det fastslået, at Den kongelige grønlandske Handel har pligt til at sikre Grønland forsyning med forbrugsvarer og erhvervsredskaber



Amerika-udgaven.

og eventuelt i forbindelse med private erhvervsdrivende at aftage, forarbejde og eksportere grønlandske produkter. For at kunne løse denne opgave er Handelen repræsenteret ved alle bopladser i Grønland, hvor befolkningen er af en sådan størrelse, at forsyningstjeneste er nødvendig, eller hvor der forefindes råvarer af en sådan mængde, at produktion kan iværksættes. Målet, som var gældende for Direktoratet for Styrelsen af kolonierne i Grønland i 1873, da postvæsenet etableredes, og senere for Grønlands Styrelse og Grønlandsdepartementet, er det samme mål, som Den kongelige grønlandske Handel har stillet sig, nemlig den størst mulige hensyntagen til befolkningen i Grønland og forbindelsen mellem den og moderlandet.

Dette forhold har også været af afgørende vægt under uformelle samtaler, om Grønlands postvæsen eventuelt kunne - eller burde - henlægges under det danske postvæsen, og det erkendes fra alle sider, at en hvilken som helst placering af det grønlandske postvæsen, som ikke bygger på et snævert samarbejde mellem besejlingsvirksomheden og postvæsenet, både vil medføre udgifter for den danske stat og give afkald på en væsentlig del af det kendskab til grønlandske forhold, som Handelens personale er i besiddelse af, og som er en betingelse for, at faster Annas breve fra Jyllands hede til nevøen i Grønland i de 99,9 % af tilfældene kommer ubeskadiget frem, fra det danske postvæsen afleverer det i Grønlands postkontor, Christians Brygge 4 A, til det - via omladning fra det ene skib til det andet - er ved en by, som måske ligger mindre end 1000 km fra Nordpolen.

Efter hjemkomsten fra rejsen til Grønland i efteråret 1952 aflagde overassistent H. B. Mondrup en rapport om forhold ved de enkelte byer, og på basis heraf er der bl. a. foretaget en væsentlig forandring af ekspeditionslokaler adskillige steder. Således har man i Godthåb opført et specielt posthus, ligesom et postkontor er under opførelse i Holsteinsborg, og endvidere blev der ved andre byer indrettet særlige postkontorer, hvor posten kan behandles under betryggende forhold.

Det grønlandske postvæsen er selvsagt altid blevet drevet i samarbejde med det danske postvæsen, og den stigende trafik har medført, at en udbygning af dette samarbejde har fundet sted. Det danske postvæsen har altid vist stor forståelse og velvilje, hvilket yderligere blev fastslået ved, at overassistent Mondrup blev stillet til Handelens disposition til at foretage den nævnte undersøgelse, og desuden har det danske postvæsen tiltrådt, at andre funktionærer inden for den tid, de kan afse hertil, stilles til Handelens disposition, således at der gennemføres en udstationering af postuddannet personale fra det danske postvæsen til poststationerne i Godthåb og Søndre Strømfjord.

At udviklingen indenfor postvæsenet ikke er gået i stå efter krigen kan belyses af følgende tal:

- 1946 ekspederedes ca. 55.000 breve ca. 7.000 pakker
(heraf postopkrævningsforsendelser til et beløb af kr. 5.000,00).
- 1951 ekspederedes ca. 202.000 breve ca. 29.000 pakker
(heraf postopkrævningsforsendelser til et beløb af kr. 686.000,00).
- 1956 ekspederedes ca. 541.000 breve ca. 77.000 pakker
(heraf postopkrævningsforsendelser til et beløb af kr. 2.517.000,00).

Denne udvikling taler for sig selv.

Forbindelsen mellem Grønland og det øvrige Danmark er blevet hyppigere.

Denne udvikling er et tegn på en voksende forståelse mellem danske, der lever under forskellige forhold, og hvis modersmål er så forskellige som nat og dag.

Det er ikke mere kun det udsendte personale, som skriver, det er en væsentlig del af hele Grønlands befolkning, uanset om vuggen har stået i Kuvdlorssuak eller i Hobro.

Fra Hans Egedes tid og indtil i dag er postkontorernes arbejde undergået ændring, men udviklingen siden sidste verdenskrig kan kun betegnes som eksplosiv.

1954 er et mærkeår for Grønlands postvæsen, idet Grønlands første selvstændige postekspeditionsbygning da blev taget i brug i Godthåb. En ny bygning, hvori der kan foretages alle arter af postekspeditioner, som kan have interesse for Grønland. Postkontoret er udstyret med postboksanlæg og moderne ekspeditionslokaler m. m.

I 1957 vil den næste, tilsvarende, nye postbygning blive taget i brug i Holsteinsborg, medens der i andre byer er indrettet postekspeditionslokaler i eksisterende ældre bygninger som overgangsled til opførelsen af nye postkontorer.



Kurserende frimærker. 1950-udgaven.

1954 er også i anden henseende en milepæl indenfor Grønlands postvæsens historie. Den 15. november 1954 oprettedes direkte luftpostforbindelse mellem København og Søndre Strømfjord og Vestamerika, d. v. s. Grønlands første poststation med direkte internationale postafslutninger.

Oprettelsen af denne poststation i Søndre Strømfjord har betydet en uhyre forbedring af forbindelsen mellem den øvrige del af Danmark og Grønlands vestkyst.

I sommersæsonen er der ved etablering af motorbådsforbindelse, Søndre Strømfjord - Sukkertoppen, skabt en postforbindelse, der har nedsat befordringstiden mellem København og f. eks. Godthåb fra det hidtidige minimum for befordrings-tiden på 10 dage til 2-3 dage.

Trods udviklingen må al post, der ekspederes mellem København og Grønland og vice versa stadig passere trange og utidssvarende lokaler i Grønlands postkontor, Christians Brygge 4 A. Denne ekspedition foregår i de samme kælderlokaler, som postekspeditionen foregik i, da bølgerne forud for Grønlandskommissionen af 1948 gik højt, og da Grønlands Styrelse blev betegnet som „imperiet bag køkkendøren“.

Der er nu udsigt til en forbedring, så Grønlands postkontor i København fortsat kan yde en tidssvarende service. Dette postkontor indtager iøvrigt en særstilling, idet kontoret postalt set udgør et stykke Grønland inde midt i det danske postområde.

For Grønlands postkontor er det ikke nok, at posten bliver ekspederet.

I det omfang, adressater i Grønland medvirker ved at indsende meddelelser om adresseforandringer, sorterer Grønlands postkontor posten til Grønland, så selvom adressaten eventuelt er blevet omplaceret, sendes posten ikke ud til en forkert adresse, hvorved posten eventuelt ville blive forsinket ikke en enkelt dag, men uger eller måneder.



60-øres frimærke-provisorierne fra 1956.

Prisen for befordring af post indenfor Grønland er enestående billig. En postforsendelse kan i dag indleveres til hvilken som helst af de nuværende 29 grønlandske poststationer og beføres indenfor det grønlandske postområde f. eks. fra Nanortalik til station Nord - en strækning på over 3000 km - for en pris

af 0 øre. - Det er selvfølgelig kun et tidsspørgsmål, hvor længe denne interne postbefordring kan forblive i dette spor.

Der må indføres en portobetaling i Grønland, men måske kan den komme samtidig med en forbedring af den interne trafik i Grønland - ved etablering af flyve-tjeneste. Der er håb om, at dette for afstandene i Grønland så nødvendige led i grønlandsk trafikvæsen snart indføres.

Grønlands postvæsen står således stadig overfor nye opgaver, men selv kultur kan ikke leve uden mad, og man må derfor også vedrørende et sådant kulturgode fortsat tage hensyn til økonomien.

Grønlands postvæsens økonomi er anspændt. Opgaven med at betjene en befolkning, der er spredt over den uhyre kyststrækning er bekostelig, når postbefordringen for almindelige forsenders vedkommende skal udføres til samme pris som befordring af postforsendelser mellem København og Roskilde.

Heldigvis er det i de senere år gået op for filatelister rundt omkring i verden, at det grønlandske postvæsen har en række smukke frimærker, og da Grønlands postvæsen kun udgiver frimærker i det omfang, forbruget kræver det, er der opstået en sund, stabilt stigende interesse for at samle på dette begrænsede område. Dette sætter sit spor i et stigende frimærkesalg.

I 1950, da der blev udgivet en ny serie frimærker i værdierne: 1, 5, 10, 15, 25, 50 øre og 1 og 2 kr., blev der på udgivelsesdagen solgt et betydeligt kvantum, men i 1956, da der blev foretaget overtrykning af grønlandske frimærker - den første i Grønlands historie - hvor 2 frimærker, nemlig 40 øre- og 1 kr.-mærker med isbjørnemotiv, blev overtrykt med værdien 60 øre for at kunne dække behovet for eet frimærke til frankering af forsendelser til udlandet, bl. a. aerogrammer, blev der alene af disse mærker på udgivelsesdagen solgt for et betydeligt højere beløb.

Grønlandske frimærkers værdi vurderet i filatelistkredse fremgår af frimærkekatalogerne og taler sit eget sprog om det rigtige i at være tilbageholdende ved udgivelsen af mærker. Grønlands postvæsen har aldrig udgivet frimærker for at opnå en hurtig fortjeneste, derfor var det alligevel med forventning, man så hen til den 2. maj 1957, på hvilken dato der blev udgivet et nyt 60-øres mærke, der



Frimærket „Havets moder“, udgivet 1957.

har et grønlandsk sagn om havets moder som motiv og er tegnet af Jens Rosing, der er en af Grønlands egne sønner.

Dette mærke, som vil blive det mest anvendte til frankering på Grønlands første internationale poststation, Søndre Strømfjord, på luftpost til hele verden, vil sikkert øge interessen endnu mere for Santa Claus's hjemland.



*Fangeren Jacob Simonsen fra Scoresbysund-distriktet viser stolt,
hvordan harpunspidsen sættes på skaftet.*

Foto: W. Lüthy